

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:**

**wonend te
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/50622 en 06/56850 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage van 7 december 2006
in het geding tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 september 2006 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) de aan appellant verstrekte leefgelden op grond van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004 (hierna: de beleidsregels) beëindigd.

Bij besluit van 6 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 december 2006, verzonden op 19 december 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 16 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 februari 2007 heeft de minister van antwoord gediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 11 september 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 25 mei 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Niet in geschil is dat met deze uitspraak het besluit van 11 september 2002 in zoverre in rechte onaantastbaar is geworden.

2.2. De beleidsregels hebben betrekking op vreemdelingen, die na als alleenstaande minderjarige asielzoeker in Nederland een asielverzoek te hebben gedaan, meerderjarig zijn geworden (hierna: ex-ama's). In de beleidsregels is vermeld dat de minister in een aantal gevallen aan ex-ama's na het bereiken van de meerderjarige leeftijd via de Stichting Nidos leef- en zakgelden heeft verstrekt zonder dat hiervoor een wettelijke grondslag bestaat en dat is besloten deze uitkeringen, die worden bekostigd uit de algemene middelen, te beëindigen. Voor de wijze van beëindiging is aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degenen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen.

In de beleidsregels is voorts vermeld dat van degene die in Nederland asiel heeft gevraagd, indien een onherroepelijke negatieve beslissing is genomen op de asielaanvraag, wordt verwacht dat hij zijn vertrek uit Nederland realiseert. Uitgangspunt is dat de voorzieningen eindigen. De indiening van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning creëert in beginsel geen nieuw recht op voorzieningen. Dit uitgangspunt is

niet anders voor de meerderjarige vreemdeling die aanvankelijk als ama een asielaanvraag heeft ingediend, onder voogdij van de Stichting Nidos heeft gestaan en uit dien hoofde leefgeld heeft ontvangen.

Voor de te volgen procedure is de datum van de laatste beslissing in de asielprocedure bepalend. Indien die beslissing dateert van vóór 29 december 2000 en de eerste beslissing in die procedure van vóór 1 januari 2000, eindigt de verstrekking van leefgeld op basis van de werkwijze als beschreven in de Herziene werkwijze ter vervanging van Stappenplan III van 8 januari 1999. Indien de laatste beslissing in de asielprocedure dateert van ná 29 december 2000, dient een beslissing tot beëindiging van de leefgelden te worden genomen, nadat overeenkomstig artikel 4:8 van Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) de ex-ama in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen, aldus de beleidsregels.

Nu ten aanzien van appellant de laatste beslissing in de asielprocedure op 11 september 2002 is genomen, is in dit geval de laatstgenoemde procedure van toepassing.

2.3. Appellant klaagt dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat hij ten tijde van de beëindiging van de verstrekking van leefgelden, in afwachting van de uitkomst van een beroepsprocedure inzake de weigering hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als alleenstaande minderjarige vreemdeling te verlenen, rechtmatig verblijf in Nederland had, zodat de minister de verstrekking van leefgelden in ieder geval voor de duur van die procedure had dienen voort te zetten.

2.3.1. Gezien hetgeen onder 2.2. is weergegeven, is aan de beleidsregels ten grondslag gelegd dat geen wettelijke plicht bestaat tot het verstrekken van leefgelden aan meerderjarige ex-ama's. Voorts blijkt uit die passage dat in de beleidsregels is aangesloten bij het algemene uitgangspunt dat de voorzieningen eindigen wanneer op de asielaanvraag onherroepelijk afwijzend is beslist. Voor de aanspraak op voorzieningen is de stand van zaken in de asielprocedure derhalve bepalend.

Voor het standpunt van appellant dat beëindiging van de verstrekking van leefgelden achterwege had dienen te blijven, omdat nog niet was beslist op het geschil in de hiervoor omschreven reguliere procedure en hij de uitkomst daarvan in Nederland mocht afwachten, bieden de beleidsregels geen aanknopingspunten, te minder nu daarin is vermeld dat de indiening van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning in beginsel geen nieuw recht op voorzieningen creëert.

De voorzieningenrechter heeft dan ook terecht overwogen dat de omstandigheid dat appellant op 26 september 2006 nog verwickeld was in voormelde vreemdelingrechtelijke procedure niet afdoet aan zijn oordeel dat de minister, gelet op de beleidsregels, tot het beëindigen van de verstrekking van leefgelden heeft kunnen overgaan, nu appellant meerderjarig is en met de uitspraak van 25 mei 2004 zijn asielprocedure onherroepelijk is geëindigd.

2.4. Voor zover appellant beoogt te betogen dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, op

grond waarvan de minister van de beleidsregels had dienen af te wijken, overweegt de Afdeling als volgt.

2.4.1. In de uitspraak van de Afdeling van 15 november 2006 in zaak no. 200603953/1 (www.raadvanstate.nl) is overwogen dat er slechts in zeer bijzondere gevallen aanleiding zal zijn om, ondanks het feit dat een ex-ama meerderjarig is, niet over te gaan tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden.

Appellant heeft naar voren gebracht dat hij door het beëindigen van de aan hem verstrekte leefgelden niet in zijn onderhoud kan voorzien en evenmin zijn opleiding kan afmaken. De minister heeft deze omstandigheden terecht niet aangemerkt als zodanig uitzonderlijk, dat zij geacht moeten worden niet bij de vaststelling van het gevoerde beleid te zijn voorzien en daarom tot afwijking hiervan kunnen nopen.

Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de minister in het door appellant aangevoerde aanleiding had moeten zien om niet aan de beleidsregels vast te houden.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Bestissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. H. Troostwijk en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2007

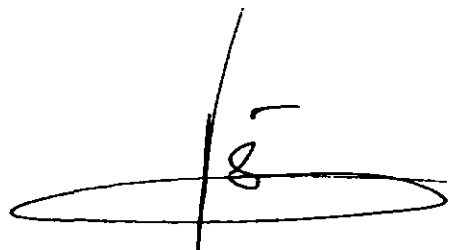
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

363

Verzonden: 16 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak



Beschikking op bezwaar beëindiging leefgelden

AAN: Kortman Advocaten
T.a.v.: mr. J. Groen
Postbus 85966
2508 CR 's-Gravenhage

INZAKE: het bezwaarschrift van
IND-nummer: 0108.13.2054
Uw kenmerk: JG/wl 1710.0

Rijswijk, 6 november 2006

Geachte heer, mevrouw Groen,

Het door u namens de heer (verder: belanghebbende) ingediende bezwaarschrift van 17 oktober 2006 is gericht tegen het besluit van de Minister van Justitie van 26 september 2006. Hierin is besloten de verstrekking van leefgeld aan belanghebbende te beëindigen. Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) heeft dit besluit namens de Minister van Justitie genomen.

Juridisch kader

Belanghebbende heeft als alleenstaande minderjarige asielzoeker (hierna: ama) in Nederland een asielverzoek gedaan. Hierdoor is belanghebbende onder de voogdij gekomen van de Stichting NIDOS en zijn aan belanghebbende leefgelden verstrekt. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd is belanghebbende meerderjarig geworden en is van rechtswege de voogdij van de Stichting NIDOS geëindigd (artikel 1:233 jo artikel 1:245 BW). Hiermee is tevens de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgelden vervallen. De leefgelden zijn, ook al bestond hier geen wettelijke basis meer voor nu belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, aan belanghebbende doorbetaald.

Bij besluit van de Minister van Justitie van 19 november 2004 (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9) is aan het bestuur van het COA de bevoegdheid tot het nemen van besluiten namens de minister inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan ex-ama's gemandateerd.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft het COA medegedeeld dat belanghebbende in het kader van de eerste asielaanvraag is uitgeprocedeerd. De eerste IND-beschikking in de eerste asielprocedure dateert van ná 1 januari 2000. Ter beëindiging van de verstrekking van de leefgelden dient te worden vastgesteld dat belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Nadat belanghebbende conform artikel 4:8 Awb in de gelegenheid is gesteld een zienswijze naar voren te brengen, dient een beschikking beëindiging leefgelden aan belanghebbende te worden gegeven (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9).

Voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit heeft het COA vastgesteld dat belanghebbende meerderjarig is geworden. Tevens heeft het COA belanghebbende in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen van het COA om de verstrekking van leefgelden aan belanghebbende te beëindigen.



Beoordeling van de gronden van bezwaar

Op grond van artikel 7:2, eerste lid, Awb, dient een bestuursorgaan, voordat op bezwaar wordt beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Van dit horen kan op grond van artikel 7:3 van deze wet worden afgezien.

De gronden die u naar voren brengt in uw bezwaarschrift leiden niet tot een ander oordeel dan weergegeven in de door u bestreden beschikking.

Het COA meent dat de beleidsregels zoals die zijn opgesteld door de Minister van Justitie (zie Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9, verder: de Beleidsregels) weinig tot geen ruimte laten om hiervan af te wijken. In deze Beleidsregels is een strikte grondslag om tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden over te gaan opgenomen. De grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgelden is het feit dat belanghebbende meerderjarig is. In de Beleidsregels zijn geen omstandigheden opgenomen op grond waarvan, ondanks de meerderjarigheid, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden mag worden overgegaan.

In de bestreden beschikking wordt naar voren gebracht dat niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan voortzetting van de verstrekking van de leefgelden is geboden. Uw brief van 23 augustus 2006 is in de afweging meegenomen.

Mij is niet gebleken dat er nog rechtsmiddelen openstaan in de eerste asielprocedure. Hiermee kom ik tot de conclusie dat deze procedure is afgesloten. Het feit dat er nog een procedure voor een reguliere verblijfsvergunning loopt, vormt gezien de Beleidsregels geen grond om de verstrekking van de leefgelden niet te beëindigen.

Het feit dat belanghebbende in Nederland een opleiding volgt, vormt geen bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 4:84 Awb. Een dergelijke omstandigheid wordt geacht te zijn meegenomen in de afweging bij de totstandkoming van de Beleidsregels. Het COA ziet dan ook geen reden om van de Beleidsregels af te wijken.

Het in uw bezwaarschrift gestelde in overweging nemende ben ik van oordeel dat uw bezwaarschrift kennelijk ongegrond is omdat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat uw bezwaren ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Dit mede gezien het feit dat de beleidsregels geen beoordelingsruimte laten om hiervan af te wijken. Daarom is belanghebbende op grond van artikel 7:3, onder b, Awb niet in de gelegenheid gesteld het bezwaar mondeling toe te lichten.

Beslissing

Het COA verklaart uw bezwaar ongegrond.

U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht, binnen het rechtsgebied van de woonplaats van belanghebbende.

De rechtsgevolgen van dit besluit worden niet opgeschort door de indiening van een beroepschrift.



Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Namens de Minister van Justitie,

Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,

de heer F. van Engelen,
directeur van de Directie Beleid en Juridische Zaken

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. Plexa/NSH
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

Voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht

Reg. nr. AWB 06/50622 COA en AWB 06/56850 COA

UITSPRAAK
als bedoeld in artikel 8:86
van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening en op het beroep van

verzoeker, woonplaats kiezende ten kantore van zijn
gemachtigde, mr. J. Groen,

ten aanzien van het besluit van 6 november 2006 van de Minister van
Justitie, verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

1. Verzoeker heeft tot 30 mei 2005 als alleenstaande minderjarige
vreemdeling onder voogdij gestaan van de Stichting NIDOS (hierna:
NIDOS) en heeft uit dien hoofde een zogenoemd leefgeld ontvangen.

Op heeft verzoeker de 18-jarige leeftijd bereikt. Per genoemde
datum is de voogdij van rechtswege beëindigd.

Bij brief van 13 juli 2006 is verzoeker in kennis gesteld omtrent het
beëindigen van zijn leefgeld.

Op 8 augustus 2006 is met verzoeker een informatiesprek en op 15
augustus 2006 een vervolgesprek gevoerd. Op het op 31 augustus 2006
geplande zienswijzegesprek is verzoeker niet verschenen.

Bij besluit van 26 september 2006 heeft verweerder de aan verzoeker
verstekte leefgeld op grond van de Beleidsregel beëindiging verstrekking
leefgeld aan ex-ama's van 19 november 2004 (Stcrt. 2005, 10, hierna: de
Beleidsregels) beëindigt.

Tegen dit besluit heeft verzoeker op 16 oktober 2006 een bezwaarschrift
ingediend.

2. Bij schrijven van 16 oktober 2006 heeft verzoeker de
voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht een voorlopige voorziening
te treffen die ertoe strekt het beëindigen van het leefgeld te voorkomen totdat
op het bezwaar is beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking
hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. Bij besluit van 6 november 2006 heeft verweerder het bezwaarschrift
ongegrond verklaard. Verzoeker heeft tegen dit besluit een beroepschrift
ingediend bij de rechtbank. Dit beroep is alhier geregistreerd onder nummer
AWB 06/56850 COA. Ingevolge artikel 8:81, lid 5, Awb wordt het verzoek
om voorlopige voorziening gelijkgesteld met een verzoek dat wordt gedaan
hangende het beroep bij de rechtbank.

4. De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 5 december 2006. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, mr. A. Dekker. Tevens was ter zitting aanwezig K. de Graaf, tolk Portugees.

II. Beoordeling van het verzoek om een voorlopige voorziening

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van het bepaalde in artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek om een voorlopige voorziening wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Er bestaat aanleiding om in dit geval van laatstgenoemde bevoegdheid gebruik te maken.

2. Verzoeker stelt dat verweerder ten onrechte tot beëindiging van zijn leefgeld is overgegaan.

Daartoe heeft hij - samengevat - aangevoerd dat zijn procedure om een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" nog niet is beëindigd. Verzoeker meent dat een ama-status een afgeleide van de asielstatus is, zodat zijn asielprocedure niet is geëindigd. Door zijn leefgeld te beëindigen wordt zijn opleiding aan het Grafisch Lyceum in Rotterdam in gevaar gebracht. Het belang van verzoeker bij de voortzetting van zijn opleiding is groter dan het belang van verweerder bij beëindiging van het leefgeld. Daarnaast moet verzoeker ook nog verzekerd blijven tegen ziektekosten.

3. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het leefgeld van verzoeker terecht is beëindigd. Aangezien verzoeker meerderjarig is geworden en de voogdij van NIDOS van rechtswege is geëindigd, is de wettelijke basis voor de verstrekking van het leefgeld vervallen.

4. De voorzieningenrechter overweegt - onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 5 juli 2006 (JV 2006, 396) - als volgt.
Blijkens de beleidsregels wordt bij het bereiken van de achttienjarige leeftijd een alleenstaande minderjarige asielzoeker meerderjarig en eindigt van rechtswege de voogdij van de Stichting NIDOS. Met het meerderjarig worden van de ama is de wettelijke basis voor de betaling van leef- en zakgelden door Stichting NIDOS als voogd aan de ex-ama vervallen. In de praktijk is die betaling voor een groep ex-ama's echter voortgezet. Hoewel de feitelijke betaling plaatsvindt door de Stichting NIDOS, is sprake van een uitkering van de Minister van Justitie aan de ex-ama. Omdat een wettelijke grondslag daarvoor ontbreekt, is ervoor gekozen deze uitkering te

beëindigen. Voor de wijze van beëindiging is aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degenen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen.

Algemeen geldt dat van degene die in Nederland asiel heeft gevraagd, indien een onherroepelijke negatieve beslissing is genomen op de asielaanvraag, wordt verwacht dat hij zijn vertrek uit Nederland realiseert. Uitgangspunt is dat de voorzieningen eindigen. De indiening van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning of een volgende asielaanvraag creëert geen nieuw recht op voorzieningen. Dit uitgangspunt is niet anders voor de meerderjarige vreemdeling die aanvankelijk als ama een asielaanvraag heeft ingediend, onder voogdij van de Stichting NIDOS heeft gestaan en uit dien hoofde leefgeld heeft ontvangen.

Voor ex-ama's, die na de inwerkingtreding van de beleidsregels de leeftijd van 18 jaar bereiken en op dat moment verblijven in een voorziening van de Stichting NIDOS of zelfstandig op kamers wonen, geldt dat de verstrekking van leefgelden eindigt op het moment dat zij de leeftijd van 18 jaar bereiken. In de mogelijkheid van een ontheffing is niet voorzien. Na het einde van de voogdij kan de voormalige ama zich evenals andere meerderjarige asielzoekers in gelijke omstandigheden wenden tot de gemeentelijke autoriteiten indien hij over een verblijfstitel beschikt en tot het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA) indien hij meent op grond van een vreemdelingenrechtelijke procedure recht te hebben op voorzieningen. De opvang van meerderjarige asielzoekers is ondergebracht bij het COA onder verantwoordelijkheid van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Voor de te volgende procedure is de datum van de laatste beslissing in de asielprocedure bepalend. Indien die beslissing dateert van na 29 december 2000 dient een beslissing tot beëindiging van de leefgelden te worden genomen, nadat overeenkomstig artikel 4:8 van de Awb de ex-ama in de gelegenheid is gesteld daarover zijn zienswijze naar voren te brengen.

5. Zoals de ABRS in de bovenvermelde uitspraak van 5 juli 2006 heeft overwogen bestaat geen grond voor het oordeel dat de beleidsregels kennelijk onredelijk zijn, omdat in het algemeen als uitgangspunt geldt dat de voorzieningen eindigen, wanneer onherroepelijk op de (eerste) asielaanvraag is beslist en geen plicht bestaat tot het verstrekken van leefgeld aan meerderjarige ex-ama's.

Aangezien de asielprocedure van verzoeker met de uitspraak van deze rechtbank van 25 mei 2004 onherroepelijk is beëindigd en verzoeker de 18-jarige leeftijd heeft bereikt, heeft verweerder, gelet op het bepaalde in de beleidsregels, tot het beëindigen van het leefgeld van verzoeker kunnen overgaan. Hieraan doet niet af de omstandigheid dat verzoeker zich ten tijde van de primaire beschikking van 26 september 2006 in een vreemdelingenrechtelijke procedure bevond en in het kader van die procedure bewijsstukken omtrent zijn identiteit heeft overgelegd.

6. Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 4:8 Awb in acht heeft genomen. Verzoeker is reeds bij brief van 13 juli 2006 medegedeeld dat de verstrekking van het leefgeld zou worden beëindigd. Ook is hem medegedeeld dat hij daarover door het COA voor twee gesprekken zou worden uitgenodigd. Die gesprekken hebben plaatsgevonden op 8 augustus 2006 en 15 augustus 2006, waarbij verzoeker

ien op 5
gestaan door
igen door zijn
g K. de Graaf,

erop is gewezen dat het aan hem verstrekte leefgeld op korte termijn zou worden beëindigd. Gelet op het voorgaande is van een onzorgvuldig verlopen procedure geen sprake.

7. Ingevolge artikel 4:84 van de Awb, handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Verzoeker heeft onder meer naar voren gebracht dat hij door het beëindigen van de aan hem verstrekte leefgelden zijn opleiding niet kan afmaken, en geen aanspraak kan maken op medische zorg in algemene zin. Omstandigheden als deze zijn bij de vaststelling van het terzake gevoerde beleid in de overwegingen betrokken, zodat geen sprake is van bijzondere omstandigheden. Verweerder heeft dan ook geen aanleiding behoeven te zien in dit geval niet aan de beleidsregels vast te houden.

8. Op grond van het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat het leefgeld van verzoeker ingevolge genoemde beleidsregels dient te worden beëindigd. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

9. Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van zaak, dient het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, ongegrond te worden verklaard.

10. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

11. De voorzieningenrechter acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. Beslissing

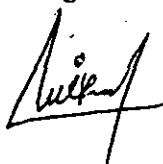
De voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gegeven door mr. T. Sleeswijk Visser - de Boer, als
voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 7 december 2006,
in tegenwoordigheid van de griffier mr. I.N. Powell.



Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij op het beroep is beslist, kan binnen
zes weken na verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de
Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Voor eensluidend afschrift,
de griffier van de rechtbank 's-Gravenhage,

Verzonden op: 19 DEC 2006

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

KORTMAN ADVOCATEN



mr F.A. Kortman, adviseur
mr J. Groen
mr H.J.R. Reinders
mr M.Chr. Oosterhuis-Smits
mr H.C.M. Kortman
mr V.R. Vrijlandt
mr M.K. van den Berge
mr E.A. Vermeer-Wartna
mr H.P.J. van der Eerden
mr C.G. Versteeg
mr J.P. Sanchez Montoto

Eaad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2599 VC 's-Gravenhage

's-Gravenhage, 15 januari 2007

Uw kenmerk :

Ons kenmerk : JG/wl 1201.0

Inzake : Hoger Beroep

Doorkiesnummer: 070 - 3024034

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geachte Heer/Mevrouw,

Bijgaand treft U aan het hoger beroepschrift in opgemelde zaak met daaraan gehecht de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt.

Ik moge U vriendelijk verzoeken mij de tijdige ontvangst hiervan te willen bevestigen en mij van de voortgang op de hoogte te houden.

Hoogachtend,

W. J. Groen

ps
J. Groen



Kortman Advocaten
Raamweg 3
2596 HL 's-Gravenhage
Postadres
Postbus 85966
2508 CR 's-Gravenhage
Tel. +31 (0)70-302 40 30
Fax +31 (0)70-352 31 74
e-mail info@kortmanadvocaten.nl



RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger Beroepschrift

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren te in de provincie
in Angola, op , van Angolese nationaliteit, wonende
te ' te dezer zake woonplaats kiezende te 's-
Gravenhage aan de Raamweg nr 3 ten kantore van de advocaat en pro-
cureur Mr J. Groen die ten deze door Da Costa bepaaldelijk is ge-
volmachtigd om dit hoger beroep bij Uw Raad van State in te dienen
en hem terzake rechtsbijstand te verlenen;

Dat en ondergetekende kennis nemen van de beslissing van
de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage sector be-
stuursrecht, mevrouw Mr T. Sleeswijk Visser-de Boer uitgesproken
op 7 december 2006 doch eerst verzonden op 19 december 2006 van
welke uitspraak een kopie aan dit hoger beroepschrift wordt ge-
hecht;

Dat hij zich niet met deze beslissing kan verenigen en daartoe de
volgende grond aanvoert;

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als te lezen is in
rechtsoverwegingen 4 5, 6 , 7 en 8. Immers zoals de raadsman van
ter zitting heeft betoogd vermeldt de considerance van de
beleidsregels "Beëindiging verstrekking leefgeld aan ex-Ama's"



gedateerd 19 november 2004 Staatscourant 14 januari 2005 nummer 10 die blijkens het opschrift geldig is van 19 november 2004 t/m 21 december 2007 het volgende "Derhalve werd de financieringsregeling in voorgenoemde circulaire in die zin gewijzigd dat de financiering van rechtmatig verwijderbare jeugdigen, die de leeftijd van 18 jaren of ouder hebben bereikt (hierna ex-ama's) wordt beëindigd vanwege de niet verlening, intrekking of niet verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel of regulier die recht geeft op verstrekkingen etc".

Deze regeling is dus alleen van toepassing op rechtmatig verwijderbare jeugdigen die de leeftijd van 18 jaren hebben bereikt. Da Costa was ten tijde van de beslissing niet verwijderbaar althans niet rechtmatig verwijderbaar.

Immers op grond van de wet was het hem toegestaan om de beslissing waarvan hij thans in hoger beroep is bij Uw Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met betrekking tot de vraag of hij al dan niet destijds als Ama had moeten worden erkend en te worden toegelaten, hier te lande af te wachten. Hij verbleef dus rechtmatig in Nederland en verblijft dat nog immer omdat niet vast staat of de Minister destijds zijn verzoek om als Ama erkend en toegelaten te worden tot Nederland mocht weigeren.

Hij hoort dan ook in de voorzieningen te blijven zolang hij rechtmatig in Nederland verblijft, immers zonder die voorzieningen kan hij niet voorzien in zijn onderhoud en kan hij evenmin naar school, hetgeen in zijn evident belang is.

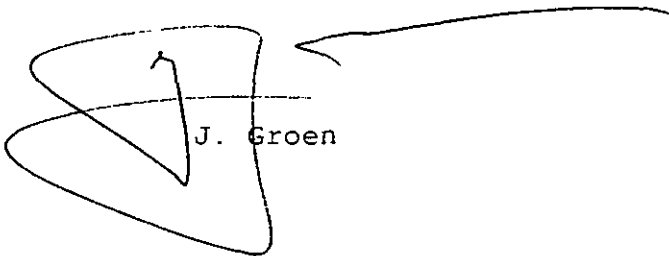
Het komt dan ook voor dat de Minister van Justitie, ten onrechte de situatie schept dat ex- Amam's als weliswaar rechtmatig in Nederland verblijven, maar verstoken zijn van voorzieningen als hier bedoeld.

De rechtbank heeft de onderliggende regelgeving derhalve volstrekt onjuist te beperkt uitgelegd. De rechtbank dwaalt dus met betrekking tot het recht. Dat moet anders worden opgevat, zoals hiervoor betoogd.

REDENEN WAAROM:

zich wendt tot Uw afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedig verzoek de beslissing waartegen het hoger beroep zich richt te vernietigen en te beslissen zoals Uw Raad zal vermenen dat in goede justitie behoort.

's-Gravenhage, 15 januari 2007



J. Groen